

מיפלגות

נוק-אאוט רען

במבצע ציבוק בקריית גת חיסל מזכיר המישמרת הצעירה את קיומה כגוף דמוקרטי

ההצבעה היתה מהירה ועניינית. המזכיר הארצי של מרכז המישמרת הצעירה לחץ ידיים, וחיך ללא-הרף. הרעיון שלו היה גאוני, והוא הצליח. נתן רענן וחבריו למרכז ניצלו מנוק-אאוט בטוח. בבית-התכנסות של מועצת-פועלי קריית-גת, עשה נתן רענן היסטוריה כאשר, ב-5 באוקטובר 1976 הביס את מתנגדיו, שטענו כי הלישי-כה שלו, המונה 31 חברים, היא חסרת-תוקף.

רענן אירגן את ההצבעה עד לפירטי-פרטיה. אל חברי המרכז של המישמרת הצעירה נשלח חזר, על דיון שעמד להתיקיים בשני נושאים: הצעות לקראת הקונגרס הציוני הקרוב, ושינויים בתקנון המישמרת-הצעירה.

כל מי שצריך היה לבוא להצבעה קיבל, כנראה, מידע מפורט על העתיד להתרחש מאחרי שני הנושאים השיגורתיים שעל סדר-היום. מי שלא ידע מה תוכן נתן

מזכיר רענן
חרגיל בקריית-גת

רענן, נשאר בבית. וכי מה, בעצם, יכול להיות כל-כך גורלי בכינוס שבקריית-גת, שאלו את עצמם מתנגדיו של המזכיר הארצי, וייתרו על הרעיון לנסוע לעיירה הדומית.

וכן, מתוך 160 מצביעים — ומרכזי המישמרת מונה 300 חברים — הצביעו 152 בעד הצעותיו של רענן, שניים נמנעו ואילו שישה בלבד התנגדו להן. קול זעקה גדולה קם במרכז המישמרת הצעירה, והאופוזיציה בה מוחה עתה כי על-ידי הצבעה זו אנס רענן את הדמוקרטיה, והפך את המרכז לחסר-אויסולא.

ציפצוף על הדמוקרטיה. ב-2 בספטמבר השנה פירס המוסד-לביקורת של מיפלגת-העבודה הישראלית החלטה, בדבר עתירה שהגישו כמה חברי המרכז של המישמרת הצעירה, המתקוממים נגד מדיניותו של רענן הגישו עתירה זו באפריל '76. הם טענו כי בחודש מארס 1975 התכנס מרכז המישמרת והחליט, בין השאר, כי סעיף "מוסדות המישמרת" החלטה מס' 4 שנתקבלה אז ונרשמה בזו הלשון: "החברים בלישכה הם המזכיר הארצי ו-נציגי מחוזות לפי יחסי-הכוחות במרכז. הגוף הבחר של נציגי המחוזות הוא מזכירות-המחוז, והצירים למרכז מאותו מחוז. הבחירות אישיות ותשאיות."

ההחלטה נתקבלה ברוב-קולות. אך מגישי העתירה טענו כי מאז ועד היום טרם מומשה ההחלטה. בתגובה לעתירה החליט המוסד-לביקורת, בין השאר, כי "איי-מילוי החלטות מחייבות של מרכז המישמרת הצעירה מאז מארס 1975 ועד היום, מהווה חופעה חברתית מאד בלתי-רצויה ובלתי-

מחנכת, ויש להילחם בה, יהיו הנימוקים של המזכיר הארצי כפי שיהיו." למזכיר, נתן רענן, ניתן צו שחייב אותו לסדר את העניין תוך 14 יום, להביא לאישור מיפלגה את החלטת מרכז-המישמרת מחוץ דש מארס 1975, או לשינוי התקנון. אך המזכיר ציפצף על הדמוקרטיה ועל החלטתו של המוסד-לביקורת. הוא, מנ-היגו של הדור החדש במיפלגת-העבודה, לעג להחלטת הרוב.

לפני המוסד-לביקורת טען אז רענן: "ההחלטות האמורות של מרכז-המישמרת הינן בבחינת הצעה בלבד לאישור מרכז מיפלגת-העבודה, וכל עוד שינוי זה בתקנון המישמרת לא אושר כדי, נבחרה הלישכה באורח אישי על-ידי מזכירות המישמרת, כפי שמחייב זאת התקנון הי-קיים."

רק נפישות לחו"ל. מאחרי-הקלעים מאשימים אנשי האופוזיציה במרכז המישמרת הצעירה את נתן רענן בכך ש-אירגן את ההצבעה הבלתי-דמוקרטית ב-5 באוקטובר בקריית-גת, רק כדי להבטיח את המשך שלטונו הריק-מתוכן. רענן ו-אנשיו בלישכה, טוענים מתנגדיו, מת-עניינים רק בנפישות לחו"ל, ודוחים כל ניסיון לערוך ביקורת על מקורותיה ה-כספיים של המישמרת.

רענן לא נשאר חייב. "בתוך מרכזי המישמרת אין בכלל אופוזיציה ממשית מ-אורגנת", הגיב השבוע על ההאשמות. "הד-בר הוכח בהצבעה בקריית-גת. לא ערכנו בחירות פנימיות ב-1973, בגלל המילחמה." אך אנשי האופוזיציה טוענים: "המיש-מרת קיבלה ב-1970, ממיפלגת-העבודה, הקצבה של כ-100 אלף לירות לצורך מע-רכת הבחירות הפנימיות. מה נעשה בכסף הזה? איזה סכום הוחזר למיפלגה, וכמה עלו הבחירות בכלל?"

נתן רענן אינו זוכר סכום כזה. הוא גם אינו יכול לברר את העניין, כיוון שה-מיפלגה בחופשה. אך על האשמתו בכך שהנפישות לחו"ל הן עיקר מעייניו, הוא אומר: "מאז חודש נובמבר שנה שעברה, יצאתי לחו"ל רק פעמיים."

בשירות המיפלגה. "כל הנפישות שלי ושל המישלחות אושרו על-ידי המיפ-לגה. בחודש יוני השנה הייתי 12 יום באירופה. בהלסינקי (פינלנד) השתתפתי באקסקוטיבה הבינלאומית של המישמרת הצעירה. משם נסעתי ללונדון לשלושה ימים. נכון, נסעתי להולנד ולשווייץ. בשנה האחרונה ביקרתי גם באוסטריה ובגרמניה, בשליחות המיפלגה והמישמרת הצעירה. לאוסטריה נסעתי כדי להזמין לארץ את שרי-האוצר שלה."

אולם, האם היה הכרח בכך שחברי-הלישי-כה, מריו תובל, ישוטט בעולם במשך שבועות? "חובל נמצא עתה בסיוור של שלושה שבועות בארצות אמריקה-הדרו-מית", אומר רענן. "כולל ארגנטינה. הוא המזכיר הבינלאומי."

ישראלים בחו"ל

דגל נאצי בחלון

הפיסמה בדרום-אפריקה

היום היא: אכזר ושתה

כי מחר נמות

הצעירה הישראלית, שעברה באחד הר-חובות הראשיים של יוהנסבורג, לא האמי-נה למראה עיניה. בחלון-הראווה של חנות מרכיז למכירת מטבעות עמדו שלושה דגלים נאציים, ולידם מדיהם של פלוגות-הסער.

הצעירה הנדהמת סיפרה זאת לידיד מקו-מי, שלא האמין לסיפור. "את בטח לא יודעת איך נראה דגל נאצי", אמר. אך הוא הסכים לגשת למקום ולהיווכח בעצמו. הוא מיהר משם אל הטלפון הקרוב ביו-תר, וטילפן לעיתון מקומי גדול. "זה לא יכול להיות", אמר העורך. "מוכרח להיות כאן טעות. אבל אני אשלח כתב, ואם זה בכל-זאת נכון — נפרסם מחר תצלום ב-עיתון!"

אבל התצלום לא הופיע בעיתון, והדגל-לים נשארו בחלון.

כל מיני דגלים. לבסוף ניגש צעיר ישראלי אל החנות, ונכנס. "האם אתה יודע שאלה הם דגלים של גרמניה הנאצית, ש- (המשך בעמוד 33)

נוסטלגיה, אווירה, מוסיקה ובידור
בלהיטים שיעורו בכם זכרונות
וחוויות !!

כרד אסטיר. ג'ין קלי
האחים מוקס-פוק סינטרה-דוריס ויי

בכורה ארצית

"אלנבי", תל-אביב — 7.15, 9.30, 4.30

החטא הקדמון בחברון

"לכתבנו נודע, כי ביום א' ערב בתום תפילת, כל נדרי' עלו צעירי קריית-ארבע ממערת המכפלה אל רחובות העיר, פתחו באש מנשקם האישי לעבר תושבים. במהלך הירי נפצעו שני תושבים המאושפזים בבית-חולים בעיר. באותו יום בשעות הבוקר נפתחה אש מתוך רכב אזרחי (טנדר פיזו) אף הוא שייך לאנשי הקרייה בעת שעבר בכפר לחלון, ומן הכפר נפצעו 7 ילדים, שאף הם הועברו לבית-החולים בחברון."

5.10.1976 — "על המשמר"

"— הרבצתם? (השואל הוא חיים גורי, המלבה-ד)"
"— אל תשאל, מי שהיה שם חטף באבי אביו, הם קיבלו מכות-רצח. (המשיב רס"ר צה"ל)."

חיים גורי — "לענת חברון" — "דבר" — 7.10.1976

ההתנחלות בקריית-ארבע בחברון היא בתוקף הכיבוש ונוגדת את החוק הבינלאומי.

מתנחלי קריית-ארבע מתגרים באורח שיטתי בתושבי חברון ופוגעים בהם, כשהם נהנים מגיבוי חוגים בממשלה והימין-הלאומני.

מה שקורה בחברון — הוא תוצאה של הכיבוש הפוגע בזכויות האדם של התושבים בניגוד לחוק הבינלאומי.

שמירת זכויות האדם מחייבת כיבוד זכויות כל הדתות ורגשות כל המאמינים והימנעות מפגיעה במקומות פולחן דתי של כל הדתות.

כשבירוי קריית-ארבע מתפרעים, רוקדים אתם חיילים "הורה".

כשתושבי חברון מגיבים בזעם על ההתגריות בהם, פוצעים אותם, עוצרים אותם, ומוטל עוצר לימים רבים.

מתנחלי קריית-ארבע, מכים ויורים בתושבי חברון והסביבה ולא מובאים לדין.

יושם קץ להשתוללות מתנחלי קריית-ארבע! יובטחו זכויות האדם של תושבי כל השטחים הכבושים!

תל-אביב — ת.ד. 14192

הליגה לזכויות האדם והאזרח בישראל